

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE
~~Do użytku~~
~~służbowego~~

Egz. Nr 1

Pplk Bogdan TARASIUK

SKRYPT WYKŁADU PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU

Tarasiuk
BIBLIOTEKA NAUKOWA WP
Archiwum Instytutu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. 43641

~~43641~~ 43641

Tarasiuk

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE
~~Do użytku~~
~~slużbowego~~

Egz. Nr 1

Ppłk Bogdan TARASIUK

SKRYPT WYKŁADU PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU

[Handwritten signature]
BIBLIOTEKA NAUKOWA GAG WP
Instytut Zbiorów Specjalnych

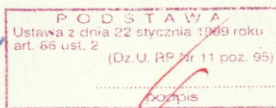
~~43641~~ 43641

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY DOWODZENIA

Dla nauczycieli
akademickich i słuchaczy

ptk doc.dr Teofil Hoscik

~~Do użytku~~
~~sluzbowego~~

Egz.nr .1.

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

ppłk Bogdan TARASIUK

SKRYPT WYKŁADU

na temat:

"PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU"

BIBLIOTEKA NAUKOWA WP
Archiwum Działu Zbiorów specjalnych

Nr ewid.

~~43641~~

I. TEMAT: PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU

II. CEL: Zapoznać słuchaczy z metodami, organizacją i treścią pracy sztabu pułku w natarciu.

III. CZAS: 2 godz. lekcyjne /90/

IV. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

1. Wprowadzenie do wykładu -

Czynniki wpływające na organizację, treść i metody pracy dowódcy i sztabu ..... - 3 min.

2. Metody pracy dowódcy i sztabu ..... - 12 min.

3. Organizacja i treść pracy dowódcy i sztabu podczas przygotowania natarcia ..... - 60 min.

4. Praca sztabu pułku podczas prowadzenia natarcia .... - 10 min.

5. Zakończenie ..... - 5 min.

V. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE:

Do wykładu wykorzystać:

a/ schematy:

1. Ideowy model pracy dowódcy i sztabu podczas przygotowania działań bojowych w warunkach ograniczonego czasu. Nr bibl.

2. Ideowy model pracy dowódcy i sztabu podczas przygotowania działań bojowych w warunkach skrajnie ograniczonego czasu.

3. Decyzja dowódcy pułku do natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi. Nr bibl.

4. Decyzja dowódcy pułku do natarcia z bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem. Nr bibl.

5. Plan działań bojowych pułku w zadaniu bliższym.
Nr bibl.

b/ diapozytywy:

1. Kalendarzowy plan przygotowania natarcia.

2. Układ zarządzenia wstępnego.

3. Układ zarządzenia bojowego.

4. Układ rozkazu bojowego.

5. Plan rekonesansu.
6. Układ legendy do decyzji dowódcy.
7. Wykaz dokumentów opracowywanych przez dowództwo pułku w natarciu.

Podstawę przygotowania się do wykładu stanowi:

1. Regulamin służby polowej sztabów - nr bibl. 011875.
2. Służba sztabów ogólnowojskowych - podręcznik - nr bibl. 012010.
3. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w działaniach bojowych - podręcznik - część I nr bibl. 01063, część II - nr bibl.
4. Instrukcja pracy na mapie, nr bibl. Pf. 173.
5. Układ problemowy meldunków danych do decyzji dowódcy ..., nr bibl. Pf. 669.
6. IWANOW, SAWIELJEW "Zasady dowodzenia wojskami", nr bibl. P/3169.
7. MRÓZ, "Kierowanie i organizacja pracy sztabowej w okresie pokoju", nr bibl. R/2079.

P R Z E B I E G   W Y K Ł A D U:

1. WPROWADZENIE DO WYKŁADU - CZYNNIKI WPLYWAJĄCE NA ORGANIZACJĘ, TREŚĆ I METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU.

Na metodę i treść pracy sztabu pułku w natarciu istotny wpływ wywierają:

- warunki przejścia pułku do natarcia;
- czas w jakim jest ono organizowane;
- zakres i rodzaj stosowanych środków rażenia;
- sytuacja na lądzie i w powietrzu.

Zasadniczym czynnikiem wywierającym wpływ na metodę i treść pracy sztabu jest czas.

2. METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU

Biorąc za podstawę kryterium czasu, można wyróżnić dwie zasadnicze metody pracy dowódcy i sztabu pułku:

- metodę kolejnego planowania i organizowania działań bojowych;
- metodę równoległego planowania i organizowania działań bojowych.

Metoda kolejnego planowania i organizowania działań bojowych polega na rozpoczęciu prac związanych z wypracowaniem decyzji i zaplanowaniem działań na kolejnych szczeblach dowodzenia dopiero po zakończeniu w pełni tych czynności w sztabie nadrzędnym.

Metodę tą można stosować wówczas, gdy z kalkulacji czasu wynika, że niższe szczeble dowodzenia zdążą wykonać wszystkie przedsięwzięcia organizacyjno-planistyczne do nakazanego czasu gotowości do działań.

Pozytywne strony tej metody:

- umożliwia szczegółowe planowanie działań;
- umożliwia kontrolę realizacji przedsięwzięć u podwładnych;
- udzielanie podwładnym wszechstronnej pomocy;
- zachowanie wysokiego stopnia tajemnicy przygotowania działań.

Negatywne strony tej metody:

- długi czas realizacji przedsięwzięć organizacyjno-planistycznych na kilku szczeblach dowodzenia.

Metoda ta stosowana jest najczęściej w czasie planowania i organizowania działań bojowych na okres "W" w czasie pokoju.

Metoda równoległego planowania i organizowania działań bojowych polega na równoczesnym rozwiązywaniu większości przedsięwzięć organizacyjno-planistycznych przez dowódców i sztaby kilku kolejnych szczebli.

Równoległość pracy osiąga się przede wszystkim przez jak najszybsze przekazanie podległym organom dowodzenia niezbędnych informacji do planowania działań bojowych.

Pierwsze informacje podległe organy dowodzenia uzyskują w zarządzeniach wstępnych ^{bojowych} opracowanych natychmiast ~~po otrzymaniu przez sztab pułku zarządzenia bojowego z dywizji lub~~ po ogłoszonym przez dowódcę zamiarze działań.

Kolejne informacje w formie zadania bojowego podległe organy dowodzenia uzyskują bezpośrednio po podjęciu przez dowódcę decyzji z mapy, nie czekając na zakończenie całego procesu planowania.

Przy stosowaniu tej metody, w miarę precyzowania zadań w procesie podejmowania decyzji i planowanie, przekazuje się je podwładnym.

Pozytywne strony tej metody /zalety/:

- możliwość skrócenia czasu prac planistyczno-organizacyjnych wykonywanych na kilku kolejnych szczeblach dowodzenia;
- wydzielenie pododdziałom większej ilości czasu na przygotowanie się do działań.

Negatywne strony tej metody /wady/:

- fragmentaryczne uzyskiwanie danych przez podległe organy dowodzenia do podejmowania decyzji;
- możliwość pewnych zmian decyzji w kolejnych grupach informacji.

Metodę tą stosuje się przy ograniczonym czasie na organizowanie działań.

We współczesnych warunkach, z uwagi na dynamiczny charakter działań i czas jakim mogą dysponować dowódcy i organa dowodzenia, metoda równoległego planowania w pułku będzie stosowana powszechnie.

Przy skrajnie ograniczonym czasie na organizację działań bojowych stosujemy pewną odmianę metody równoległego planowania i organizowania działań bojowych.

Istota tej metody polega na przyśpieszeniu przekazywania do podwładnych organów dowodzenia informacji decyzyjnych. Zadania bojowe przekazuje się zazwyczaj w formie zarządzeń bojowych bezpośrednio po ogłoszeniu przez dowódcę zamiaru działań bojowych. Udokładnia się je w miarę wypracowania decyzji.

3. ORGANIZACJA I TREŚĆ PRACY DOWÓDCY I SZTABU PODCZAS PRZYGOTOWANIA NATARCIA

3.1. Praca sztabu pułku do czasu otrzymania zadania.

Szef sztabu pułku uwzględniając aktualną sytuację i możliwy jej rozwój oraz treść zarządzenia wstępnego otrzymanego ze sztabu dywizji powinien:

1. Wydać wytyczne dotyczące:
  - organizacji pracy na punktach dowodzenia;
  - przeciwdziałania rozpoznaniu nieprzyjaciela, w tym wykorzystania technicznych środków łączności;
  - organizacji zbierania, opracowania i wymiany informacji oraz zaopatrzenia oficerów w mapy na przewidywanym kierunku natarcia pułku;
  - organizacji przyjęcia zadania bojowego.

2. Być w gotowości zameldowania dowódcy pułku propozycji dotyczących sposobu realizacji nakazanych w zarządzeniu wstępnym przedsięwzięć.

3. Zorganizować nawiązanie bezpośredniej łączności z sąsiadem prowadzącym działania bojowe w przodzie /jeżeli taki istnieje/.

4. Organizować rozpoznanie /zbieranie informacji o nieprzyjacielu/.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku:

1. Organizuje zaopatrzenie oficerów dowództwa w mapy.

2. Organizuje zbieranie i opracowanie /w ścisłej współpracy z innymi oficerami sztabu i rodzajów wojsk i służb/ danych o sytuacji, dotyczących:

- aktualnego stanu ukończenia i napromienienia podległych pododdziałów;

- stanu i gotowości pododdziałów artylerii i obrony przeciwlotniczej;

- stanu zapasów materiałowych w pododdziałach;

- położenia /rozmieszczenia/ pododdziałów oraz sytuacji skażeń i terenu w rejonie wyjściowym i na kierunku przewidywanego natarcia pułku;

- położenia i możliwości bojowych sąsiada prowadzącego walkę w przodzie.

3. Przygotowuje i przesyła meldunek do sztabu dywizji o stanie i położeniu pododdziałów.

Starszy oficer rozpoznania sztabu pułku organizuje rozpoznanie i zbieranie aktualnych informacji o nieprzyjacielu i terenie.

Zebranie i opracowanie przez sztab pułku maksymalnej ilości informacji o sytuacji oraz wykonanie innych prac przygotowawczych do czasu otrzymania zadania bojowego, znacznie przyspiesza późniejsze podjęcie decyzji przez dowódcę i zaplanowanie natarcia.

3.2. Praca sztabu po otrzymaniu zadania bojowego.

/Uwaga! Kolejność pracy omówić wykorzystując schemat "Ideowy model pracy dowódcy i sztabu podczas przygotowania działań bojowych w ograniczonym czasie/.

Kolejność pracy sztabu:

A. Udział w wypracowaniu decyzji oraz jej opracowanie.

B. Rekonesans.

C. Postawienie /przekazanie/ zadań.

D. Udział w organizacji współdziałania.

E. Organizacja zabezpieczenia działań bojowych.

F. Organizacja służby porządkowo-ochronnej.

G. Organizacja dowodzenia.

H. Kontrola i pomoc.

A. Udział w wypracowaniu decyzji oraz jej opracowanie
/kolejność pracy/.

a/ zapoznanie się z zadaniem bojowym i naniesienie jego na mapę roboczą dowódcy i szefa sztabu /starszego oficera operacyjnego/;

b/ analiza zadania, sprecyzowanie zamiaru, kalkulacja czasu przygotowania natarcia oraz określenie przedsięwzięć, które należy niezwłocznie wykonać;

Równoległe z prowadzoną przez dowódcę i szefa sztabu analizą zadania, starszy oficer operacyjny sztabu pułku zapoznaje oficera sztabu i rodzaju wojsk z treścią zadania bojowego.

c/ zapoznanie /dowódca lub szef sztabu pułku/ z zamiarem wykonania zadania i wydanie wytycznych do przygotowania danych do decyzji i planowania oraz przekazania zarządzeń do pododdziałów oraz zorganizowanie pracy w sztabie;

d/ ocena sytuacji: przygotowanie danych do podjęcia decyzji, meldowanie danych, nanoszenie ustalonych danych na mapę roboczą dowódcy.

Kalkulacja czasu przygotowania natarcia:

Danymi wyjściowymi do kalkulacji czasu są:

- czas otrzymania zadania bojowego;
- termin gotowości wojsk do natarcia;
- termin meldowania decyzji dowódcy dywizji.

Kalkulując czas najpierw oblicza się ilość czasu na przygotowanie natarcia /dziennego i nocnego/ oraz określa się ile czasu należy wydzielić pododdziałom na przygotowanie się do natarcia. Następnie określa się do jakiego terminu należy podjąć /wypracować/ decyzję, postawić zadanie bojowe, przeprowadzić rekonesans, zorganizować współdziałanie i zabezpieczenie działań bojowych, zakończyć planowanie i organizowanie natarcia w pułku i w podległych pododdziałach.

Ustalenia te ujmuje się w kalendarzowym planie przygotowania natarcia.

Dokument ten ujmuje:

- terminy dyrektywne;
- przedsięwzięcia planistyczno-organizacyjne;
- terminy wykonania tych przedsięwzięć;
- wykonawców lub osoby odpowiedzialne za wykonanie.

Wytyczne do przygotowania danych do decyzji i planowania oraz przekazania zarządzeń: /wydaje dowódca lub szef sztabu pułku/:

W wytycznych podaje się:

- kto, w jakim czasie i jakie dane powinien przygotować do decyzji dowódcy, planowania szczegółowego i organizowania natarcia;
- sposób zorganizowania rekonesansu;
- termin i sposób przekazania zarządzeń wstępnych /zarządzeń bojowych/;
- jakie dokumenty, w jakiej formie i w jakim terminie należy opracować;
- sposób zorganizowania odpoczynku na SD.

Organizując pracę w sztabie szef sztabu w wytycznych podaje:

Starszemu oficerowi operacyjnemu sztabu pułku:

- sposób przygotowania danych do decyzji dowódcy;
- zakres planowania szczegółowego /jakie dokumenty, w jakim terminie należy opracować/;
- sposób zorganizowania rekonesansu dowódcy;

ponadto:

- zakres i sposób planowania i organizowania obrony przed bronią masowego rażenia, powszechnej obrony przeciwlotniczej, maskowania;
- sposób planowania i organizowania służby porządkowo-ochronnej.

Starszemu oficerowi rozpoznania sztabu pułku:

- dla wykonania jakich zadań i w jakiej kolejności i terminie skoncentrować główny wysiłek rozpoznania;
- terminy złożenia zapotrzebowania na zdjęcie lotnicze obrony i ważnych obiektów nieprzyjaciela;

- sposób współdziałania i wymiany informacji z organami rozpoznawczymi sąsiadów.

Starszemu oficerowi łączności sztabu pułku:

- z kim, w jakich terminach zorganizować łączność;
- sposoby maskowania systemu łączności i przeciwdziałania rozpoznaniu radioelektronicznemu nieprzyjaciela.

Starszemu oficerowi organizacyjno-kadrowemu sztabu pułku:

- termin uaktualnienia danych o stanie ukończenia pododdziałów i stopniu napromienienia wojsk.

Układ zarządzenia wstępnego

1. Informacja o przyszłych działaniach pułku.
2. Przedsięwzięcia, które należy wykonać do określonego czasu, w celu przygotowania natarcia.
3. Termin postawienia /przekazania/ zadania bojowego.

Przygotowanie danych do decyzji dowódcy:

Starszy oficer rozpoznania sztabu pułku powinien być gotowy do zameldowania dowódcy:

- oceny ogólnego składu i charakteru działań nieprzyjaciela w pasie natarcia dywizji;
- oceny sił i środków, ugrupowania i możliwości bojowych nieprzyjaciela w pasie natarcia pułku;
- ocena prawdopodobnego charakteru działań nieprzyjaciela;
- główne zadania rozpoznania i sposób realizacji.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku powinien być gotowy do zameldowania dowódcy:

- położenia, stanu i gotowości pododdziałów do natarcia, aktualnego stosunku sił wojsk prowadzących działania bojowe na kierunku wejścia pułku do walki oraz ewentualną potrzebę i możliwość ich wzmocnienia;
- możliwości pułku /z uwzględnieniem sił i środków wzmocnienia/ w zakresie przyjęcia zamierzonego przez dowódcę ugrupowania bojowego i wykonania zadania bojowego przy zapewnieniu niezbędnego stosunku sił;
- kalkulacji czasu przesunięcia pułku na rubież ataku;

- warunków terenowych w pasie natarcia pułku i ich wpływ na możliwości użycia pododdziałów, tempo natarcia itp. oraz możliwe zmiany terenowe w wyniku uderzeń jądrowych i ich wpływ na działanie wojsk pułku w natarciu;

- możliwości realizacji przedsięwzięć w zakresie: obrony przed BMR, powszechnej obrony plot, maskowania, obrony radioelektronicznej.

Szef sztabu dokonuje całokształtu oceny sytuacji i powinien być gotowy do zameldowania dowódcy:

- treści /i wskaźników/ otrzymanego zadania bojowego;
- wniosków z oceny położenia i stanu ukończenia wojsk;
- potrzeb i możliwości zapewnienia niezbędnego stosunku sił w pasie natarcia pułku;
- propozycję decyzji.

W przypadku ograniczonej ilości czasu na przygotowanie natarcia poszczególni oficerowie nie składają pełnych /rozwinętych/ meldunków lecz meldują tylko dane nakazane w wytycznych.

Opracowanie decyzji dowódcy

Najczęściej z wypracowaniem decyzji przez dowódcę, jest ona opracowywana na jego mapie roboczej oraz w legendzie.

W warunkach ograniczonego czasu dowódca /wyznaczony oficer sztabu/ w miarę rozstrzygania poszczególnych problemów decyzji, rysuje je na swojej mapie roboczej.

Zazwyczaj są to:

- wnioski z oceny nieprzyjaciela;
- uderzenia jądrowe wykonywane na korzyść /w pasie/ pułku;
- odcinek /pas/ przełamania pułku;
- odcinki przełamania batalionów;
- kierunek głównego uderzenia;
- ugrupowanie bojowe i zadania pododdziałów;
- główne problemy współdziałania.

W tym samym czasie, szef sztabu pułku rysuje te same dane na swoją mapę roboczą. Ponadto z udziałem oficerów rodzajów wojsk uzgadniają i rysują dane dotyczące użycia rodzajów wojsk na całą głębokość zadania. Dane te są niezbędne do planowania wykorzystania

podległych im pododdziałów rodzaju wojsk.

Równolegle starszy oficer operacyjny sztabu pułku przy współpracy z oficerami sztabu rodzajów wojsk opracowują poszczególne zagadnienia legendy.

W legendzie ujmuje się:

1. Wnioski z oceny nieprzyjaciela.
2. Cel i zamiar działań bojowych.
3. Zestawienie stanu osobowego i sprzętu bojowego oraz napromieniowania.
4. Podział sił i środków.
5. Stosunek sił i środków.
6. Czas i układ artyleryjskiego przygotowania ataku, metoda i głębokość artyleryjskiego wsparcia ataku.
7. Gotowość do natarcia.
8. Sygnały dowodzenia.
9. Zabezpieczenie materiałowe.

Opracowana decyzja dowódcy wraz z legendą stanowi podstawę do postawienia zadań bojowych podległym pododdziałom oraz szczegółowego planowania natarcia.

W wypadku wystarczającej ilości czasu na organizację działań bojowych sztab pułku powinien opracować plan działań bojowych pułku w zadaniu bliższym.

W planie tym przedstawia się szczegółowo przewidywane działania bojowe wojsk pułku do zadania bliższego z dokładnością o dwa szczeble niżej - do kompanii.

Plan taki zazwyczaj opracowuje się na podstawie decyzji dowódców batalionów lub przy ich współdziałaniu. Niekiedy plan ten może opracowywać sztab pułku samodzielnie na podstawie decyzji i wytycznych dowódcy pułku.

Plan działań bojowych pułku w zadaniu bliższym służy do kierowania walką oraz do organizacji współdziałania, jeżeli do tego czasu zostanie opracowany.

B. Rekonesans

Rekonesans planuje i organizuje sztab pułku zgodnie z wytycznymi dowódcy pułku lub szefa sztabu. Wytyczne te mogą zawierać:

- czas przeprowadzenia rekonesansu;
- zadania, ilość i skład grup rekonesansowych;
- punkty pracy i zagadnienia rozpatrywane na nich;
- przedsięwzięcia w zakresie zabezpieczenia łączności;
- ubezpieczenie grup i zapewnienie skrytości prowadzenia rekonesansu;
- miejsce i czas spotkania się z przedstawicielem wojsk zabezpieczających wejście pułku do walki.

Starszy oficer operacyjny przy współpracy z innymi oficerami sztabu i rodzajów wojsk opracowuje plan rekonesansu w formie graficznej na mapie oraz tabelarycznej na blankiecie lub w notatniku dowódcy pułku.

W planie rekonesansu ujmuje się:

- cel rekonesansu;
- organizację rekonesansu w tym: skład i wyposażenie grup rekonesansowych, ich ochronę, organizację wyjazdu oraz miejsce i termin meldowania dowódcy wyników rekonesansu;
- treść pracy grupy rekonesansowej, a w tym: miejsca punktów pracy i czas pracy na nich oraz treść rozpatrywanych zagadnień.

Po zatwierdzeniu przez dowódcę planu rekonesansu szef sztabu lub starszy oficer operacyjny sztabu pułku zapoznaje z jego treścią uczestników rekonesansu i organizuje wyjazd na rekonesans.

C. Postawienie /przekazanie/ zadań bojowych

Zasadniczym sposobem postawienia zadania bojowego jest wydanie ustnego rozkazu bojowego osobiście przez dowódcę pułku. W warunkach skrajnie ograniczonego czasu zadania mogą być przekazywane przez techniczne środki łączności, z tym, że przed rozpoczęciem natarcia, do przekazywania zadań nie powinno się wykorzystywać środków radiowych.

Rozkaz bojowy wydany ustnie przez dowódcę pułku, starszy oficer operacyjny sztabu pułku zapisuje lub utrwała na taśmie magnetofonowej a następnie opracowuje w formie dokumentu, w jednym egzemplarzu.

W rozkazie bojowym dowódcy pułku do natarcia podaje się:

1. Krótką ocenę zgrupowania i działań nieprzyjaciela.
2. Zadanie swojego pułku,
3. Zadanie i sposób użycia broni jądrowej i innych środków rażenia przełożonego w pasie natarcia pułku. Zadania sąsiadów i linii rozgraniczenia z nimi.
4. Zamiar działań bojowych.
5. Po słowie "rozkazuję" w oddzielnych ustępach oznaczonych literami w porządku alfabetycznym stawia się zadania bojowe:
  - batalionom pierwszego rzutu z wymienieniem środków wzmocnienia, wsparcia i linii rozgraniczenia;
  - batalionom drugiego rzutu /odwodowi ogólnowojskowemu/;
  - artylerii;
  - pododdziałom obrony przeciwlotniczej;
  - odwodom specjalnym.
6. Normy zużycia amunicji na dzień walki.
7. Termin gotowości wojsk do działania.
8. Miejsce i terminy rozwijania punktów dowodzenia oraz kierunek przesunięcia SD. Kto przejmuje dowodzenia w wypadku zniszczenia SD.

W skrajnie ograniczonym czasie /w toku dynamiki walki/ sztab pułku może przekazać zadanie bojowe w formie zarządzenia bojowego.

Układ ^{Układ} zarządzenia bojowego:

1. Krótkie wiadomości o nieprzyjacielu.
2. Zadanie bojowe pułku.
3. Zadanie bojowe batalionu /rubież ataku, kierunek natarcia, treść zadania bliższego, drogi marszu/.
4. Zadania sąsiadów.
5. Gotowość do natarcia.

Przedsięwzięcia, które należy wykonać do określonego czasu w celu przygotowania natarcia.

Termin postawienia /przekazania/ zadania bojowego do natarcia.

D. Udział sztabu w organizacji współdziałania

Na podstawie decyzji i wytycznych dowódcy pułku oraz wytycznych sztabu dywizji, sztab pułku uzgadnia działanie wojsk podległych, wspierających i współdziałających w czasie podejścia i prowadzenia natarcia.

Uzgodnienia działania wojsk dokonuje zazwyczaj szef sztabu pułku przy współudziale oficerów rodzajów wojsk. Uzgodnienia te dokonuje on z zasady według następujących okresów /etapów/:

- a/ Podejście i rozwinięcie wojsk oraz ogniowe przygotowanie ataku.
- b/ Atak i wykonanie zadania bliższego pułku.
- c/ Wykonanie zadania następnego pułku.

W każdym z tych okresów określa się:

- cel działania;
- możliwe przeciwdziałanie nieprzyjaciela w osiągnięciu tego celu;
- jakie siły i środki przełożonego wojsk wspierających i sąsiada będą działać na korzyść lub wspólnie z wojskami pułku;
- precyzuje się jakie siły i środki własne wykorzystuje się do wykonania zadania w danym okresie;
- zgrywa się działania i wysiłki tych wojsk co do sposobu, miejsca i czasu;
- ustala się niezbędne sygnały dowodzenia, współdziałania, wskazywania celów itp.

Powyższe ustalenia nanosi się na mapę roboczą szefa sztabu pułku i plan działań bojowych pułku w zadaniu bliższym oraz ujmuje się w tabelach sygnałów.

E. Organizacja zabezpieczenia działań bojowych

Podstawę organizacji zabezpieczenia działań bojowych stanowi decyzja dowódcy pułku i jego wytyczne. Zabezpieczenie działań bojowych planuje i organizuje sztab pułku oraz oficerowie rodzajów wojsk jednocześnie z wypracowaniem i opracowaniem decyzji. Zadania zabezpieczenia działań bojowych przekazuje się wykonawcom w formie wytycznych.

R o z p o z n a n i e . Zadania do rozpoznania stawia osobiście dowódca pułku. Na ich podstawie szef sztabu wydaje szczegółowe wytyczne do rozpoznania, które mogą zawierać:

- zadania rozpoznania, kolejność i czas ich wykonania;
- kierunki, rejony i obiekty, na których należy skupić główny wysiłek rozpoznania;
- skład sił i środków dla rozpoznania najważniejszych obiektów;
- skład odwodu sił i środków rozpoznania, jego rozmieszczenie oraz sposób jego odtwarzania w toku natarcia pułku;
- zakres i terminy przygotowania pododdziałów wydzielonych do rozpoznania;

- terminy i sposób przedstawiania meldunków;

- termin zakończenia planowania i organizowania rozpoznania. Bezpośrednim organizatorem i koordynatorem rozpoznania pułku jest starszy oficer rozpoznania. Przewidywane zadania rozpoznania przedstawia on na swojej mapie roboczej.

O P B M A R

Obronę przed bronią masowego rażenia, na podstawie wytycznych dowódcy /szefa sztabu/, planuje i organizuje starszy oficer sztabu pułku przyścisłej współpracy z oficerami rodzajów wojsk.

Powinien on:

- zaplanować i zorganizować obserwację i rozpoznanie skażeń;
- ustalić dopuszczalną dawkę napromienienia dla poszczególnych pododdziałów;
- określić sposób działania, kolejność i sposób przekraczania przez pododdziały stref skażeń i rejonów zniszczeń, pożarów, zatopień;
- ustalić terminy przeprowadzenia kontroli napromienienia i składania meldunków;
- przewidzieć sposób i kolejność odtwarzania zdolności bojowej wojsk i likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia w pułku;
- wydzielić siły i środki do grup ratunkowo-ewakuacyjnych;
- ustalić sposób i sygnały powiadamiania.

Przedsięwzięcia w tym zakresie przedstawia na swojej mapie roboczej oraz w niezbędnym zakresie na mapie decyzji.

P o w s z e c h n a o b r o n a p r z e c i w l o t n i -
c z a . W zakresie powszechnej obrony przeciwlotniczej starszy
oficer operacyjny sztabu pułku powinien zaplanować i przedstawić
dowódcy: /przy ścisłej współpracy z szefem OPlot/

- sposób organizacji obserwacji wzrokowej i alarmowania
wojsk;
- zakres wykorzystania broni etatowej, pokładowej i arty-
leryjskiej do walki z samolotami i śmigłowcami nieprzyjaciela;
- sposób maskowania wojsk;
- zakres inżynieryjnej rozbudowy rejonu wyjściowego;
- sposób rozśrodkowania wojsk.

U b e z p i e c z e n i e . Za organizację i realizację
ubezpieczenia pododdziałów w natarciu odpowiada szef sztabu
pułku. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny
sztabu pułku.

Szef sztabu w wytycznych do ubezpieczenia zazwyczaj podaje:

- siły i środki do ubezpieczenia ich zadania;
- rejon rozmieszczenia organów ubezpieczenia oraz drogi
ich marszu;
- czas wykonania zadań i sposób współdziałania z pozostałymi
wojskami;
- sposób utrzymania łączności z organami ubezpieczenia.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku planując ubezpiecze-
nie ustala:

- prawdopodobne kierunki zagrożenia;
- szczegółowe zadania organów ubezpieczenia oraz ich nie-
zbędne siły i środki do ich wykonania;
- czas i sposób realizacji tych zadań;
- kierunki przesunięcia lub drogi marszu organów ubezpiecze-
nia;
- organizację dowodzenia z organami ubezpieczenia;
- sygnały dowodzenia i współdziałania.

Najważniejsze zagadnienia z zakresu ubezpieczenia przedsta-
wia się na mapie decyzji. Szczegółowe zadania w tym zakresie
przedstawia się na mapie roboczej szefa sztabu i starszego oficera
operacyjnego sztabu pułku oraz w niezbędnym zakresie na mapach
roboczych zainteresowanych oficerów rodzajów wojsk.

M a s k o w a n i e . Za organizację i realizację maskowania odpowiada szef sztabu. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny sztabu pułku.

Planując maskowanie starszy oficer operacyjny sztabu pułku powinien:

- zapewnić maskowanie dowodzenia pododdziałami;
- zapewnić skryte przeprowadzenie rekonesansu;
- ukryć i zamaskować punkty dowodzenia;
- zapewnić maskowanie wojsk w rejonie wyjściowym do natarcia w czasie przesunięcia na rubież ataku i w czasie natarcia;
- zapewnić ukrycie manewru drugiego rzutu i odwodów.

W tym celu uzgadnia i ustala on z oficerami rodzajów wojsk:

- siły i środki do maskowania;
- sposób i terminy realizacji zadań maskowania;
- zakres i sposób wykorzystania środków maskujących;
- przedsięwzięcia dotyczące maskowania radioelektronicznego fotograficznego, dźwiękowego i wzrokowego.

Zasadnicze przedsięwzięcia z zakresu maskowania przedstawia się na mapie decyzji, szczególnie na mapie roboczej starszego oficera operacyjnego sztabu pułku.

F. Organizacja służby porządkowo-ochronnej

Do zadań służby porządkowo-ochronnej w natarciu pułku należy:

- zapewnienie sprawnego ruchu wojsk i bezkolizyjnego przesunięcia punktów dowodzenia pułku;
- ochrona punktów dowodzenia, obiektów komunikacyjnych na drogach marszu, przepraw itp.;
- kontrolowanie przestrzegania przez wojska ustalonego porządku marszu i rozwijania;
- zbieranie i kierowanie do właściwych pododdziałów zagubionych żołnierzy, uszkodzonego sprzętu;
- informowanie sztabu pułku, dowódców pododdziałów wykonujących marsz o stanie dróg i sytuacji skażeń.

Służbę porządkowo-ochronną planuje, organizuje i bezpośrednio kieruje jej działaniem sztab pułku zgodnie z decyzją dowódcy i zarządzeniem sztabu dywizji. Bezpośrednim wykonawcą jest zwykle

oficer operacyjny sztabu pułku.

Oficer ten:

- ustala granice rejonów służby porządkowo-ochronnej;
- ustala miejsca wystawienia posterunków porządkowo-ochronnych, wskaźników i znaków drogowych;
- określa możliwości organizacji służby porządkowo-ochronnej;
- określa kolejność i sposób przesunięcia pododdziałów tej służby w toku natarcia.

Przedsięwzięcia służby porządkowo-ochronnej przedstawia się zwykle na mapie roboczej i w notatniku oficera operacyjnego sztabu pułku.

G. Organizacja dowodzenia

Do dowodzenia wojskami podczas przygotowania i prowadzenia natarcia w pułku organizuje się SD i TSD a w najważniejszych momentach walki PO. Skład tych punktów ustala dowódca pułku.

Miejsce rozwinięcia i przesunięcia SD pułku określa zazwyczaj dowódca pułku, pozostałych punktów dowodzenia - szef sztabu pułku.

H. Kontrola i pomoc

W czasie kontroli oficerowie sprawdzają głównie:

- terminowość realizacji wytycznych i zarządzeń;
- zgodność treści decyzji podwładnych z otrzymanym zadaniem bojowym;
- prawidłowość zorganizowania współdziałania zabezpieczenia działań bojowych;
- przygotowanie i gotowość pododdziałów do natarcia w ustalonym terminie;
- przestrzeganie ustaleń w zakresie skrytości dowodzenia i maskowania itp.

W przypadku stwierdzenia niedociągnięć udzielają pomocy w celu ich usunięcia.

4. PRACA SZTABU PUŁKU PODCZAS PROWADZENIA NATARCIA

Praca sztabu pułku podczas prowadzenia natarcia polega głównie na:

- kontrolowaniu realizacji przez podległe wojska decyzji dowódcy;
- zapewnieniu warunków wykonania przez wojska postawionych im zadań;
- dostarczaniu dowódcy pułku danych do korygowania lub podejmowania nowych decyzji;
- przekazywaniu wojskom nowych zadań bojowych;
- zapewnieniu warunków dla utrzymania ciągłego współdziałania, dowodzenia i realizacji wszechstronnego zabezpieczenia działań bojowych.

Równoległe z tym, sztab w oparciu o aktualną sytuację i przewidywany jej rozwój, opracowuje i melduje dowódcy dane dotyczące rozwiązywania kolejnego zadania bojowego.

Podjęcie wojsk na rubież ataku, ogniowe ich osłona i ogniowe przygotowanie ataku.

Podczas marszu na rubież ataku sztab pułku powinien:

- kontrolować ruch wojsk i terminowość ich rozwijania;
- śledzić obiekty i cele przewidziane do niszczenia /obezwładniania/ w OPN;
- dokonać niezbędnej aktualizacji planu ogniowego przygotowania ataku i przekazać wykonawcom wynikające z niego zadania bojowe;
- skontrolować gotowość artylerii, środków ppanc i wydzielonych pododdziałów czołgów do wykonania OPA;
- skontrolować gotowość pododdziałów do ataku;
- zapewnić przekazanie wojskom sygnałów rozpoczęcia OPA;
- dopilnować wykonanie przejść w zaporach inżynieryjnych.

Z chwilą rozpoczęcia przez wojska ataku praca sztabu powinna skoncentrować się na kierowaniu pododdziałami w celu:

- najefektywniejszego wykonania skutków kompleksowego porażenia nieprzyjaciela;
- potęgowanie siły uderzenia przez wprowadzenie do walki drugich rzutów /odwodów/;
- skutecznego odpierania ewentualnych kontrataków;

- zdecydowanego przechodzenia wojsk do pościgu.

Wprowadzenie do walki drugiego rzutu.

Przygotowując dowódcy dane do decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab powinien dostarczyć dowódcy dane dotyczące:

- obiektów /celów/, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii;
- możliwości organizowania przez nieprzyjaciela obrony na kolejnych rubieżach i wykorzystania przez niego odwodów;
- słabych miejsc w ugrupowaniu nieprzyjaciela;
- kierunku, rubieży, czasu i sposobu wprowadzenia do walki drugiego rzutu;
- możliwości zabezpieczenia wejścia do walki drugiego rzutu;
- sposobu działania pododdziałów pierwszego rzutu na rzecz wchodzących do walki wojsk drugiego rzutu;
- możliwości współdziałania drugiego rzutu z wojskami będącymi w przodzie itp.

Po powzięciu przez dowódcę decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie wejścia do walki drugiego rzutu;
- zapewnić dowódcy możliwość bezpośredniego kierowania wejściem drugiego rzutu /zorganizować PO/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wejście do bitwy drugiego rzutu /zwolnienie dróg marszu, organizacja regulacji ruchu/;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

Odparcie kontrataku odwodów nieprzyjaciela

Sztab pułku powinien przygotować dowódcy dane do decyzji dotyczące:

- możliwości wykonania przez nieprzyjaciela kontrataku /skład odwodu, kierunek, rubieże, termin i cel wykonania kontrataku/;
- obiekty i cele, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii i innymi środkami;
- siły i środki nieprzyjaciela na innych kierunkach natarcia pułku, możliwy sposób ich działania;

- siły i środki, jakie należy użyć do bezpośredniego odparcia kontrataku oraz sposób jego odparcia;

- siły i środki jakimi można i należy rozwijać natarcie na kierunku głównego uderzenia.

Po powzięciu przez dowódcę decyzji o odparciu kontrataku sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie zgrupowania odpierającego kontratak oraz rozwijającego natarcie;
- zapewnić dowódcy możliwości bezpośredniego kierowania walką z kontratakującym nieprzyjacielem /organizacja PO/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wykonanie manewru na zagrożony kierunek odwodami specjalnymi;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

Pościg. - Zadania zbliżone jak przy wprowadzeniu do walki drugiego rzutu.

5. ZAKOŃCZENIE

1. Sztab pułku jest głównym organem dowodzenia wojskami pułku. W pracy kieruje się decyzjami i wytycznymi dowódcy pułku oraz zarządzeniami sztabu nadrzędnego.

Do podstawowych jego obowiązków w natarciu należy:

- ciągle zbieranie i ocenianie informacji o sytuacji oraz przygotowanie danych do decyzji dowódcy;
- szczegółowe planowanie działań bojowych;
- przekazywanie wojskom zadań bojowych;
- organizacja i utrzymanie współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych.

~~2. Podać literaturę obowiązującą i zalecaną do studiowania powyższego tematu.~~

~~3. Podać numer konspektu wykładu i sposób korzystania z niego.~~

OPRACOWAŁ
KIEROWNIK ZAKŁADU SŁUŻBY SZTABÓW
SZCZEBŁA TAKTYCZNEGO

dv.
ppłk dypł. Bogdan TARASIUK

Wykonano w 5 egz.
Egz.nr 1-5 - Bibl.OZS
Wyk.ppłk Tarasiuk
Druk.B.K. dn.29.10.82r.
Nr ks. Pf.73/KD/82

~~43641~~